

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ZÁŘÍ 2022

352

ZÁŘÍ 2022

1	čt	22. týden v mezidobí		
2	pá	22. týden v mezidobí		<i>první pátek</i>
3	so	sv. Řehoř Veliký		památka
4	ne	23. neděle v mezidobí		
5	po	23. týden v mezidobí		
6	út	23. týden v mezidobí		
7	st	23. týden v mezidobí		
8	čt	NAROZENÍ PANNY MARIE		SVÁTEK
9	pá	23. týden v mezidobí	sv. Petr Klaver	
10	so	23. týden v mezidobí	bl. Karel Spinola	
11	ne	24. neděle v mezidobí		
12	po	24. týden v mezidobí	Jméno Panny Marie	
13	út	sv. Jan Zlatoústý		památka
14	st	POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE		SVÁTEK
15	čt	Panna Maria Bolestná		památka
16	pá	sv. Ludmila		památka
17	so	24. týden v mezidobí	1 sv. Komej, sv. Cyprián 2 sv. Robert 3 sv. Hildegarda	
18	ne	25. neděle v mezidobí		
19	po	25. týden v mezidobí	sv. Januarius	
20	út	sv. Ondřej Kim a druhové		památka
21	st	SV. APOŠTOL A EVANGELISTA MATOUŠ		SVÁTEK
22	čt	25. týden v mezidobí		
23	pá	sv. Pius z Pietrelciny		památka
24	so	25. týden v mezidobí		
25	ne	26. neděle v mezidobí		
26	po	26. týden v mezidobí	Sv. Kosma a Damián	
27	út	v žižkovské farnosti: VÝROČÍ POSVĚCENÍ FARNÍHO KOSTELA		SLAVNOST
28	st	SV. VÁCLAV		SLAVNOST
29	čt	SV. ARCHANDĚLÉ MICHAEL, GABRIEL, RAFAEL		SVÁTEK
30	pá	sv. Jeroným		památka

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc.
Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezekantp@centrum.cz

První strana obálky: Svatováclavská kaple v pražské katedrále

Milí farníci a přátelé,

po dvouměsíčním období prázdnin a dovolených opět vstupujeme do nového školního roku a tím i do nového „koloběhu“ každodenních stavovských povinností našeho života. Dalo by se říci, že máme každý rok dva začátky, jeden v září a druhý na začátku kalendářního roku. Vše má opět vstoupit do „zaběhnutých“ kolejí a my máme nastoupit s novým elánem a rozhodností do známého rytmu všedního života, přerušeno příjemným odpočinkem prázdnin a dovolených.

Avšak v posledních 2 možná 3 letech jsme si uvědomili, že se může vše změnit skoro jakoby ze dne na den a my musíme reagovat na aktuální situaci. Mnozí mají dodnes těžkosti vyrovnat se s událostmi, které prožili a nesou si následky jak fyzické, tak především duševní. Poslední velmi zásadní a bolestná událost, která se dotýká nás všech je stále probíhající válka na Ukrajině, která je nejen destruktivní pro občany a stát Ukrajiny, ale je i stále žhavou potenciální rozbuškou pro další konflikty, které by mohly vyústit i ve světový konflikt s nedozírnými následky. Spolu s těmito lidskými hrozbami prožíváme i dopady přírodních katastrof jako je sucho, požáry, povodně apod. V podstatě již není na světě místo, kde by se dnes mohl člověk schovat a cítit bezpečně a jakoby se izolovat od všech nástrah a nebezpečí, které se stále znovu objevují a hrozí zničit lidstvo. Mnozí propadají pesimismu a beznaději, druzí hledají záchranu ve „všemocné“ vědě, na kterou vše sázejí anebo spoléhají na ty, kteří i třeba s čistými úmysly vedou politická jednání o urovnání konfliktů a zabránění přírodních katastrof. Nedávno jsem četl, že v jednom státě používají v dobách velkého sucha speciální systém, kdy vypouštějí do ovzduší určité látky a pak nechávají létat letadla, jejichž pohybem dochází ke srážkám a následnému dešti. Podávám to velmi zjednodušeně. Hned jsem si vzpomněl na ono komunistické „poručíme větru dešti“, o kterém nesnila a o něhož neusilovala pouze komunistická diktatura, ale v podstatě člověk v každé době je v pokušení si hrát a uvěřit tomu, že je bůh.

Proč tyto ne moc optimistické řádky na začátku školního roku? Jako křesťané nesmíme nikdy zapomenout, že naše naděje není v žádném člověku, není v žádném vědeckém a ani technickém pokroku, ani v nějaké ideji, ale jediné a pouze v našem Pánu Ježíši Kristu. Jak snadno v dnešní době uvěří lidé některým jednoduchým ideologiím nebo rádoby náboženským směrům, protože hledají rychlé a bezbolestné východisko ze současné tíživé situace. Když jim ho někdo nabídne, tak si ho velmi rádi osvojí, a dokonce za něj i zaplatí. My důvěřujeme Kristu, ať se děje cokoliv, a proto se nemáme bát a podléhat malomyslnosti nebo pesimismu, ale naopak posilovat svoji víru, a hlavně se jí snažit každodenně uvádět v život. Modlitba, přijímání svátostí, každodenní snaha o život v blízkosti Boží jsou těmi nejsilnějšími a nejjistějšími prostředky, které nám dává sám náš Pán, abychom nepodlehli úzkosti nebo panice.

Někdy panuje i určitý zmatek ohledně učení katolické Církve a pod vlivem názorů různých „učenců“ se může zdát, že to, co ustanovil Pán Ježíš, již dnes neplatí. Proto je dobře si znovu nejenom přečíst, ale i zopakovat určité části Katechismu katolické Církve, abychom měli jasné povědomí, co je pravda a co není. Nemohu zapomenout apelovat na rodiče a též křestní kmotry, aby nezapomněli přihlásit svoje děti na náboženství, neboť pro ně je poznání Krista v útlém věku zásadní nutností pro to, aby mohly obstát v mnohdy velmi sekularizovaném a ateistickém prostředí a věděli, proč věří a co jim víra dává.

Všechny vás ujišťuji svou každodenní modlitbou a všem ze srdce žehnám.

P. Vít

Přihlašování dětí na náboženství pro školní rok 2022 – 2023 **Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.** **Ve školním roce 2022–2023 se vyučuje od 6. září 2022.**

Prosíme, aby rodiče již začali děti přihlašovat. Přihlašování je možné na webových stránkách naší farnosti nebo, pokud to nestihnete, přijďte s dětmi na první hodinu a rovnou je přihlaste. Náboženství předškolních dětí a 1. a 2. třídy začne **od úterý 6. září**. Náboženství pro 3. třídu, 4. - 8. třídu a pro 9. tř. a středoškoláky začne až **od čtvrtka 15. září**. Všechny informace jsou na web. stránkách farnosti.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

od 28. srpna každou neděli od 18.00 ve Farním centru u sv. Prokopa.

Výstav Nejsvětější svátosti oltární

čtvrtek 1. září po mši sv. v 18:00 u sv. Prokopa, možnost tiché adorace do 20:00.

Pobožnost k Panně Marii o prvních sobotách v měsíci

od 3. září bude vždy první sobotu v měsíci po mši sv. (8:00) pobožnost k Panně Marii.

Veni Sancte na začátku školního roku

při mši sv. v neděli 4. září v 9:30 u sv. Prokopa.

Sbirka na splátku Farního úvěru

neděle 4. září ve všech kostelích.

Mše sv. v „tridentském“ ritu - pondělí 5. září v 18:00 v kostele sv. Rocha.

Úklid kostelů

sobota 10. září po mši sv. (8:00) u sv. Prokopa.

Sbirka na církevní školství

neděle 25. září ve všech kostelích.

Setkání ministrantů

neděle 25. září v 16:00 ve Farním centru.

Slavnost sv. Václava

středa 28. září - mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa.

V tento den nebude mše sv. v 6:00 u sv. Rocha.

Farní pout'

V sobotu 17. září se koná farní pout' ke hrobu sv. Ludmily v bazilice sv. Jiří na Hradčanech. Srdečně zvu všechny farníky a zvláště všechny rodiny. Chceme prosit sv. Ludmilu o požehnání a ochranu pro rodiny z naší farnosti.

Sejdeme se v 16:10 na tramvajové zastávce Malostranské náměstí a půjdeme pěšky na Pražský hrad do baziliky sv. Jiří.

Mše sv. v bazilice sv. Jiří u hrobu sv. Ludmily bude v 17.15. Po mši sv. ještě bude výklad k historii a významu kláštera sv. Jiří.

Blahořečení slezské řeholnice

19. 6. 2022

Maria Paschalis Jahnová pocházela z německy mluvící slezské rodiny. V březnu 1945 se jako členka řeholního Řádu svaté Alžběty v Nyse dostala do Sobotína, kde se připojila ke skupině řeholnic. 11. května 1945 vstoupil do budovy školy voják Rudé armády. Na schodech narazil na sestru Paschalis. Ta vyděšená vběhla do místnosti, kde se zdržovali staří lidé. Rudoarmějec rozrazil dveře a požádal mladou sestru, aby ho následovala, s cílem ji znásilnit. Ona odpověděla, že patří Kristu a ať ji raději voják zastřelí. Poklekla, pomodlila se za odpuštění, pokud někomu ublížila. Voják ji výstřelem z pistole zabil. Samotný beatifikační proces, do kterého bylo zahrnuto dalších devět řeholnic stejného řádu, začal v roce 2011. Uzavřen byl loni, kdy papež František podepsal dekret o tom, že Maria Paschalis a devět jejích spolusester zemřelo rukou rudoarmějců z nenávisti k víře.

Zrušení práva na potrat Nejvyšším soudem USA

24. 6. 2022

Soudci Nejvyššího soudu Spojených států amerických zrušili rozsudek z roku 1973, v němž tentýž soud legalizoval interrupce v celé zemi. Jednotlivé státy nyní mohou volně aplikovat své vlastní zákony v této oblasti. Americká biskupská konference toto rozhodnutí oceňuje.

Pražský arcibiskup převzal od Svatého otce palium

30. 6. 2022

Na slavnost apoštolů Petra a Pavla 29. června požehnal Svatý otec při mši sv. palia, která budou následně předána arcibiskupům - metropolitům, kteří byli jmenováni v průběhu roku. Jedním z nich je i nový pražský arcibiskup Jan Graubner.

Apoštolský list *Desiderio desideravi* o liturgii

30. 6. 2022

Na slavnost apoštolů Petra a Pavla 29. června vydal papež František apoštolský list *Desiderio Desideravi* o liturgické formaci Božího lidu. Je to text určený biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a věřícím laikům. Text varuje před nástrahami individualismu a subjektivismu: jsme vyzýváni, abychom obnovili schopnost - pro liturgii zásadní - symbolického jednání a porozumění.

Nový papežský nuncius v Bratislavě

4. 7. 2022

Svatý stolec oznámil jmenování arcibiskupa Nicolò Girasoliho apoštolským nunciem na Slovensku. Dlouhá diplomatická kariéra zavedla mons. Girasoliho, rodáka z jihoitalské Apulie, jako papežova velvyslance do celého světa – na bratislavskou apoštolskou nunciaturu přijede z Peru.

Biskup Girasoli se narodil 21. července 1957 v Ruvo di Puglia (Bari) v Itálii; na kněze byl vysvěcen 15. června 1980. Vystudoval kanonické právo. Do diplomatických služeb Svatého stolce vstoupil 1. května 1985.

Nový administrátor olomoucké arcidiecéze

6. 7. 2022

V Olomouci se 4. července 2022, sešel tzv. sbor poradců, aby po odchodu arcibiskupa Jana Graubnera, který se v sobotu ujal vedení pražské arcidiecéze, zvolil podle předpisů církevního práva nového administrátora olomoucké arcidiecéze. Stal se jím dosavadní pomocný biskup a generální vikář Josef Nuzík.

Blahořečení papeže Jana Pavla I.

12. 7. 2022

Blahořečení papeže Jana Pavla I. se uskuteční v neděli 4. září v 10.30 hodin na Svatopetrském náměstí v Římě. Předsedat mu bude papež František. Jan Pavel I. (Albino Luciani) stál v čele Církve od 26. srpna do 28. září 1978.

Vyjáždění Svatého stolce k synodální cestě v Německu

12. 7. 2022

Vatikan v prohlášení upřesňuje, že iniciativa, která probíhá v Německu, "nemá moc zavazovat biskupy a věřící k novým způsobům řízení a novým doktrinárním a morálním postojům". Pozváním je začlenění se do synodální cesty univerzální církve.

Počty věřících v České republice

1. 8. 2022

Nejvíce věřících bylo minulý rok na Moravě a ve Slezsku. V Jihomoravském kraji žije přes 230 tisíc věřících. Naopak nejméně lidí se k církvi hlásí v Karlovarském kraji. Zde se k církvi přihlásilo jen 19 tisíc osob. Nejčastěji se lidé hlásí k Církvi římskokatolické, Českobratrská církev evangelická je na druhém místě, na třetím pak Církve československá husitská.

Titul Basilica minor pro kostel sv. Ludmily v Praze

10. 8. 2022

Pražský kostel svatě Ludmily na Vinohradech získal titul bazilica minor, tento titul propůjčuje významným kostelům papež. Propůjčení titulu má vyzdvihnout význam tohoto kostela pro okolí. Zejména se takto označují poutní kostely; pozná se pak podle papežského znaku na kostele.

Mše sv. o výročí narození prezidenta Dr. E. Háchy

12. 7. 2022

K připomenutí 150. výročí narození bývalého česko-slovenského prezidenta JUDr. Emila Háchy sloužil kardinál Dominik Duka ve Svatováclavské kapli katedrály mši sv., při které připomenul Háchův nelehký úděl a mravní statečnost.

Slavnost výročí posvěcení farního kostela sv. Prokopa 2. 10. 2022

Milí farníci,

stejně jako v minulých letech oslavíme i letos výročí posvěcení našeho farního kostela sv Prokopa při mši sv. v neděli 2. 10. v 9:30, kterou bude sloužit Mons. Karel Hebst, emeritní pomocný biskup pražský. Při mši sv. udělí p. biskup Hebst svátost biřmování připraveným kandidátům.

Konkrétní program po mši sv. bude ještě upřesněn v ohláškách a na farním webu.

Předem prosím o modlitbu za naše biřmovance a budu se na vás všechny těšit na setkání při mši sv.

Děkuji za pochopení a všem vám přeji hojnost Boží přízně a požehnání.

P. Vít Uher, farář

Instalace nového pražského arcibiskupa

Msgr. Jan Graubner, dosavadní arcibiskup olomoucký a předseda České biskupské konference, usedl 2. července na svatovojtěšský stolec a stal se 37. pražským arcibiskupem. Na pozici tak po dvanácti letech vystřídal kardinála Dominika Duka.

Dosluhující kardinál Dominik Duka na počátku svého proslovu přivítal přítomné, včetně nového papežského nuncia arcibiskupa Judea Thaddeuse Okoloa.

Mše sv. se zúčastnil též bývalý prezident Václav Klaus, současný premiér Petr Fiala či předseda Senátu Miloš Vystrčil a další politicky aktivní lidé. Pražský hrad vyslal svého zástupce.

Po úvodním slově bylo v latině a v češtině přečteno pověření, jímž papež František stvrdil Graubnerovo jmenování. Následně Jan Graubner usedl na svatovojtěšském

stolci. Apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo předal Graubnerovi palium jakožto symbol arcibiskupa metropolit.

Mši sv. předcházal liturgický průvod z Arcibiskupského paláce, rozezněly se i největší zvon Zikmund. Na Mši sv. se zúčastnili čeští, moravští i zahraniční biskupové a poutníci z celé země. Vedle oltáře byla vystavena jako vzácná relikvie lebka svatého Vojtěcha, druhého pražského biskupa z 10. století a hlavního patrona pražské arcidiecéze.

Pražští arcibiskupové od r. 1900

1899 - 1916

Leo kard. Skrbenský

1916 - 1919

Pavel Huyn

1919 - 1931

František Kordač

1931 - 1941

Karel kard. Kašpar

1946 - 1969

Josef kard. Beran

1977 - 1991

František kard. Tomášek

1991 - 2010

Miloslav kard. Vlk

2010 - 2022

Dominik kard. Duka

VÝŇATEK Z ENCYKLIKY PAPEŽE PIA XII.

**DIVINO AFFLANTE SPIRITU
O PODPOŘE BIBLICKÝCH STUDIÍ**

ZÁŘÍ 1943

Všichni si mohou snadno všimnout, že se stav biblické vědy a jejích pomocných odvětví za posledních padesát let značně změnil. Když Náš předchůdce vydal okružní list *Providentissimus Deus*, bylo, abychom o jiném pomlčeli, stěží to neb ono místo v Palestině vědeckými vykopávkami prozkoumáno. Dnes však staly se takové výzkumy mnohem četnějšími a skýtají nám, díky přísnější metodě a zkušenosti zdokonalené technice, mnohem četnější a bezpečnější výsledky. Kolik světla z tohoto badání plyne pro správnější a dokonalejší výklad biblických knih, ví každý odborník, vědí všichni, kteří tato studia pěstují. Důležitost těchto výzkumů se zvětšuje četnými objevenými písemnými památkami, které podstatně přispívají k poznání řeči, písemnosti, událostí, mravů a způsobů bohopocty nejstarších národů. Nemenší význam má dnes i častý nález a průzkum tak zvaných papyrů, které úspěšně přispěly k znalosti literatury a zřízení veřejného i soukromého života, především doby našeho Spasitele. Kromě toho byly nalezeny a pečlivě uveřejněny staré rukopisy Posvátných knih. Výklad Písma církevních Otců jest všeobecněji a důkladněji prozkoumán. Způsob řeči, druhy vypravování a způsob psaní starých možno osvětlit nesčetnými příklady.

Všechny tyto výsledky, jichž dosáhla naše doba, ne bez zvláštního úmyslu božské Prozřetelnosti, vyzývají takřka vykladače Písma sv. a nabádají je, aby radostně použili tohoto zářícího, nám daného světla, aby hlouběji vnikli do slova Božího, je zřejměji osvětlili a jasněji vyložili. Jestliže, k Svě velké útěše, vidíme, že exegeté této výzvy již horlivě uposlechli, pak to zajisté není posledním a nejmenším ovocem okružního listu Našeho předchůdce Lva XIII. On, předvídaje tento nový rozkvět biblické vědy, volal katolické exegety k práci a zároveň jim moudře naznačil pracovní metodu. Aby tato práce nejen neomrzela pokračovala, nýbrž byla vždy dokonalejší a plodnější, to jest též účelem tohoto Našeho okružního listu. Chceme všem ukázat, co zbývá ještě vykonat a v jakém duchu mají katoličtí exegeté dnes přistoupit k svému velkému a vznešenému úkolu, a zároveň chceme dodat pracovníkům, kteří jsou horlivě činni na vinici Páně, nové nadšení a novou odvahu.

Všichni v duchovní správě působící kněží ať podle sil podporují a vhodným způsobem mezi různými třídami a stavy svého stádece rozšiřují časopisy, jež jsou v různých zemích chvalitebně a s velkým prospěchem vydávány, ať již tyto publikace mají za účel vědecké pojednání a vysvětlení biblických otázek, ať již zpracovávají výsledky takových šetření pro duchovní správu anebo pro potřeby věřících. Pastýři duší nechať jsou přesvědčeni, že v duchovní správě jim účinně pomohou všechny tyto prostředky a jim podobné, které vynalezle jejich apoštolská horlivost a pravá láska ke slovu Božímu. A proto přejeme ze srdce všem synům Církve a především učitelům biblické vědy, mladým klerikům a duchovním řečníkům, aby »slovo Boží stále rozjímající okoušeli, jak dobrý a líbezný je duch Páně«. K tomu udělujeme vám všem a každému zvláště, ctihodní bratři a milovaní synové, jako záruku božských darů a jako znamení své otcovské přízně plni lásky v Pánu apoštolské požehnání.

Úvaha Svatého otce Benedikta XVI. o liturgii (r. 2012)

V liturgii: musíme znovu získat rozměr posvátna. Liturgie není večírek, není to setkání za účelem dobré zábavy. Vůbec nezáleží na tom, že si farář láme hlavu s kdovíjak nápaditými nápady a novinkami. Liturgie je to, co zpřítomňuje třikrát svatého Boha mezi námi; je to hořící keř; je to Boží smlouva s člověkem v Ježíši Kristu, který zemřel a znovu ožil.

Velikost liturgie nespočívá v tom, že poskytuje zajímavou zábavu, ale v tom, že činí hmatatelným někoho úplně jiného, kterého my sami nejsme schopni vyvolat. Přichází, protože sám chce. Jinými slovy, to podstatné v liturgii je tajemství, které se uskutečňuje ve společném obřadu církve; všechno ostatní ji od něj odvádí. Někteří se jí snaží prožívat živě a zjišťují, že jsou zklamáni: neboť když hlavním aktérem liturgie není živý Bůh, ale kněz nebo liturgický „animátor“, tajemství se mění v rozptýlení.

Nuova Bussola Quotidiana

Odkaz sv. Václava do dnešní doby výňatek z promluvy kardinála Dominika Duky (březen 2022)

Do prostoru svatováclavské kaple po celou naši historii vstupovali ti, kteří se měli ujmout vlády. Směli sejmut korunu z lebky sv. Václava, uhradit provoz katedrály, protože toto nebyla jejich koruna. Měli ji při korunovaci, pak nosili svoje koruny. Ale tímto se zavazovali.

Kdyby se v současné době politici a mocní tohoto světa řídili rozumností, tak se nemohou díť věci, které se dějí. Za druhé to musí být znalost míry. Nemohu jít do extrému. Je zde pak otázka spravedlnosti. To není způsob, jak dosáhnout co největšího zisku. Ale se spravedlností se dělit s druhými. A za čtvrté, a to ne na posledním místě, je to statečnost. Ze statečnosti roste také trpělivost, umění zatnout zuby, nenaříkat. A teprve jestliže takto zformujeme svůj vnitřní život, své postoje, pak se víra, naděje a láska ukáží skutečnou korunou našeho života, darem, který nám dává Ten, který přišel, aby sloužil, aby byl s námi. Zde se mi ukazuje ono "moje břemeno netíží, mé jho netlačí. My jdeme v záprahu s ním, s Kristem, a on jde s námi.

Když pozorujete pouliční boje, všimněte si, že tam nikdo nekřičí kupředu! Ale že jdou společně a jeden kryje druhého. Toto jsou myslím lekce, které nám dává Bůh v tomto roce. Chtěl bych, abychom tento večer, který je pro některé především v Kyjevě a v dalších městech večerem, kdy se svírá srdce úzkostí, bolestí. Spojme se s nimi v modlitbě, protože ta noc sv. Václava, to jitro, rozbřesk, byl také naplněný bolestí, hrozbou smrti, která přišla. Ale víme, že smrt není koncem lidského života a víme, že lidský život položený za druhé je nejhlubší a nejčestnější projev pravého lidství.

8. září oslavíme svátek Narození Panny Marie

Gertrud von Le Fort: VĚČNÁ ŽENA

část 1

zpracovala Mgr. Tereza Kahounová

Gertrud von Le Fort (1876-1971)

Pocházela z německé šlechtické rodiny Le Fortů. Psala povídky, romány, poezii a eseje s převažující ženskou tematikou, byla ovšem velkou odpůrkyní feministického hnutí. Vyslovovala se o něm např. takto: „... když se feministky prohlašují za věřící, je nutné pochopit, že feministka ve skutečnosti vyznává pouze „ten nejubožejší kult ze všech, kult vlastního těla“. Studovala protestantskou teologii, filosofii a dějiny umění. V roce 1926 konvertovala ke katolicismu.

*Kniha **Věčná žena** – jedná se o esejistickou knihu, která je výsledkem hlubokých teologických a filozofických úvah. Autorka se v ní zamýšlí nad otázkou po „věčném ženství“ a nad úlohou ženy-dívky, manželky a matky i nad jejím postavením v moderní době.*

V této knize se pokusíme ukázat význam ženy nikoliv z jejího postavení psychologického či biologického, dějinného nebo sociálního, ale z postavení **symbolického**.

Řeč symbolu – kdysi všeobecně srozumitelná řeč živého myšlení – byla dnes zatlačena jazykem myšlení abstraktně pojmového. Proto tato zamyšlení chtějí čtenáři objasnit charakter symbolu.

Symbyly jsou znaky, obrazy, jimiž můžeme poslední metafyzické skutečnosti a cíle poznávat ne abstraktně, ale v názorných podobenstvích; symboly jsou tedy zviditelněná řeč čehosi neviditelného. Jsou dokladem přesvědčení o smysluplném řádu všech tvorů a věcí, který v tvorech a věcech samých prokazuje božský řád – právě řečí symbolů. Symboly zavazují tudíž jedince, který je nese; ale stojí nad ním neporušená a neporušitelná ještě i tehdy, kdy nositel už nezná jejich význam nebo jej dokonce popírá či zavrhuje.

Následující texty říkají, že žena z hlediska svého symbolu je zvláštním způsobem začleněna do religiozity. Ale netvrdí, že žena se vyznačuje zvláštní religiozitou, nebo že má dokonce v religiozitě primát proti muži – takový výklad by svědčil o naprostém nepochopení těchto zamyšlení – nýbrž jde o obrazovou komponentu religiozity, o její obrazné podání, které je ovšem – to je dáno symbolem – zvláštní měrou uloženo a svěřeno ženě.

Co platí o ústředním významu ženství, platí o významu jeho jednotlivých projevů. Všude v této knize se mluví o tom, co se zjevuje skrze ženu: ale samo metafyzické jádro toho, co se skrže ni zjevuje, by žena pro sebe nikdy usurpovat neměla: zjevení veškerého jsoucna je na světě vždycky dvojpolové! To právě ukazují obě, podle svého symbolického významu, největší formy mužského života: tak například se v pravém hrdinském projevu muže vynořuje veliká slitovná linie ženy, jenže právě jako projev mužnosti – k rytířskému muži přísluší ochrana všeho, co je malé a slabé! Ve svatém Vincenci z Pauly přivine muž kněz cizí opuštěné dítě k srdci jako matka; ve svatém Aloisi z Gonzagy a v typu duchovního rytířského řádu se význam panenskosti jeví i jako ctnost mužská. Je jen potvrzením tohoto dvojpolového zjevení, jenomže potvrzením z opačné strany, jestliže sv. Kateřina Sienská vyžaduje právě vlastnosti mužské jako vlastnosti v pravém smyslu křesťanské; je nejvyšším potvrzením tohoto dvojpolového zjevení, jestliže veliká, dogmaticky určená modlitba loretánské litanie vyzývá Marii stejně jako „matku láskyhodnou“ i jako „pannu mocnou“, jestliže vedle ženského obrazu „růže tajemná“ klade mužský obraz „dům zlatý“. Z obrazu věčné ženy vyplývá tu jako každá pravda o ženě i pochopení pro symbolický význam ženství: Maria jako zástupkyně veškerého stvoření zastupuje jak muže, tak ženu.

zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristovi, Wikipedie

	<p style="text-align: center;">260 PIUS XII. 2. březen 1939 – 9. říjen 1958 * 1876 Itálie, vl. jm. Eugenio Pacelli</p>	
---	--	--

Eugenio Pacelli pocházel z římského aristokratické rodiny pevně svázané se Svatým stolcem se Svatým stolcem. Původně měl být právníkem, ale rozhodl se pro kněžskou službu. Vysvěcen byl r. 1899.

Po krátkém působení v duchovní správě vstoupil r. 1901 do diplomatických služeb Svatého stolce. Zastával různé diplomatické posty; v r. 1917 jej papež Bendikt XV. jmenoval apoštolským nunciem v Bavorsku (od r. 1920 s působností pro celé Německo) a sám jej vysvětil na biskupa.

Jako apoštolský nuncius předložil německé vládě návrhy vyplývající z mírové iniciativy papeže Benedikta XV., ale pro odpor německé generality se k nim vláda nepostavila zcela pozitivně. Pacelli se po celou dobu své diplomatické mise v Německu věnoval jednáním s diplomaty různých států (r. 1925 i ministrem zahraničí Sovětského svazu). Za toto své diplomatické úsilí směřující k rozumnému uspořádání evropských poměrů po 1. světové válce byl oceňován jak katolíky, tak i protestanty.

V r. 1929 jmenoval papež Pius XI. biskupa Pacelliho kardinálem a v r. 1930 státním tajemníkem. V této pozici uzavřel konkordáty s mnohými státy, což značně vylepšilo pozici Církve v téměř v celé nekomunistické Evropě. V r. 1936 navštívil USA a po jednání s americkým prezidentem Rooseweltem došlo k navázání neoficiálních diplomatických styků USA s Vatikánem.

Po smrti papeže Pia XI. byl kardinál Pacelli 2. března 1939 (v den 63. narozenin) zvolen papežem.

Během 2. světové války se snažil zachovávat důslednou neutralitu (dodnes je mu vytýkáno, že otevřeně neodsoudil německou agresi v Evropě i s tím, co ji provázelo), ale účinně prokazatelně zachránil v okupovaných státech mnoho židovských občanů od téměř jisté smrti, což dodnes veřejně oceňují i představitelé dnešního státu Izrael. Jedním z důvodů tohoto „mlčení“ bylo, že by bylo nutné současně veřejně odsoudit i nepřístupnosti, kterých se ve válce dopouštěli vojáci Rodé armády, což tehdy nebylo v zájmu spojenců.

V r. 1946 jmenoval značné množství neitalských biskupů kardinály, což mělo za následek, že Italové již neměli v kardinálském sboru většinu.

Po 2. světové válce ostře vystupoval proti rozpínavosti komunistických stran ve východní Evropě, která vedla k mnohdy brutálnímu útlaku všech, kdo s ní nesouhlasili, a k potlačení práv Církve v těchto státech (rušení klášterů, persekuce řeholníků i dalších kněží, znemožnění působení řádně jmenovaných biskupů v čele diecézí atd.) V r. 1949 podepsal Dekret Svatého officia důrazně odsuzující komunistické protiprávní akty a stanovující i církevní tresty pro katolíky, kteří by se na nich případně podíleli.

Pius XII. věnoval velkou pozornost podpoře studia Písma svatého a liturgickému životu Církve. V r. 1955 zavedl v římském obřadu novou liturgii Svatého týdne.

Jako protizatím druhý papež použil institutu papežské neomylnosti a v r. 1950 vyhlásil jako závazný článek víry dogma o Nanebevzetí Panny Marie.

Během svého pontifikátu vydal mnoho encyklik; mezi nejdůležitější patří:

Divino afflante Spiritu – 1943 - o moderním pojetí biblických studií

Mystici corporis – 1943 - liturgický život Církve

Humani generis – 1950 - teologický a filosofický pohled Církve na vznik a vývoj člověka

Munificentissimus Deus – 1950 – apoštolská konstituce o vyhlášení dogmatu Nanebevzetí Panny Marie

Pius XII. zemřel 9. října 1958 v papežské letní rezidenci v Castell Gandolfo.

19. prosince 2009 jej Bededikt XVI. prphlásil za *ctihodného* (počátek procesu blahořečení).

Farní kostel sv. Prokopa

uspořádal Petr Kallista

V roce 1881 se stalo území dnešní Prahy 3 s více než 355 domy a 21.212 obyvateli Městem Žižkov. Prvním krokem, nejprve družstva, posléze Spolku pro vystavění katolického kostela, bylo zakoupení domu ve Štítného ulici s hostincem, který měl velký taneční sál. Hostinec a sál byl přestavěn na kapli zasvěcenou Panně Marii. Sloužila svému účelu až do roku 1919. Tou dobou ale už byl postavený kostel sv. Prokopa. Prostory kaple byly změněny na kulturní sál – Masarykovu síň s jevištěm, posléze přestavěnou na divadlo. Od roku 1992 v něm působí divadlo Jára Cimrmana.

Stavba katolického kostela se podle popisku na mapě Polohopisného plánu Města Žižkova v roce 1892 ještě zvažovala na Basilejském, dnešním Havlíčkově náměstí. Nicméně nakonec bylo rozhodnuto o postavení kostela na Sladkovského náměstí. Plány vypracoval Josef Mocker a František Mikš a základní kámen budoucího kostela sv. Prokopa byl položen a posvěcen u příležitosti 50. výročí panování císaře Fratiška Josefa I. 30. října 1898 knížetem arcibiskupem Františkem de Paula hrabětem Schönbornem. Vzhledem k uvedenému výročí se začal nazývat "Jubilejní chrám sv. Prokopa". Stavba byla zahájena v březnu 1899 a s malou přestávkou dokončena v roce 1903. Za přítomnosti arcivévody Ferdinanda Karla byl kostel vysvěcen kardinálem Lvem Skrbenským. Prvním farářem byl ustaven Msgr. Eduard Šittler.

Chrám je dlouhý přes 51 metrů, vejde se do něj až dva tisíce lidí. Výška křížové klenby dosahuje 16 metrů, šířka 17 metrů. Věž je vysoká 73 metrů. Věž kostela je osazena čtyřmi zvony s elektrickým pohonem: Immaculata (A2), Svatý Václav (Fis2), Svatá Anežka (D2) a Svatý Prokop (A1).

Zvláštností je usazení kříže na vrcholu věže, který je směřovaný mimo osu hlavní lodi. Hodiny na věži kostela jsou řízeny dálkově, čas odbíjejí na cimbálech. Na stěně presbytáře je zavěšený obraz Svatý Václav - obránce Prahy proti Švédům malíře Karla Škréty z roku 1649. Barokní benátský lustr daroval kostelu kníže Auersperg, spouští se ručním dvoumužným rumpálem a je osazený 104 žárovkami.

Na bočním oltáři je soška Madony s Ježíškem, pravděpodobně originál z 1. poloviny 15. století, která byla zachráněna za třicetileté války v domě U tří žaludů na Novém Městě, kde byla uschovaná až do roku 1742.

U bočního vchodu je umístěna socha Panny Marie z Kaple sv. Dismase Varhany na kruchtě zhotovila žižkovská firma známého varhanáře Emanuela Štěpána Petra, původně sídlící v bývalé Bezovce. Varhany byly na přelomu tisíciletí rekonstruovány a opatřeny elektronickým manuálem.

Celý kostel byl zásadně zrestaurován a zrekonstruován v letech 1991 – 1997 v době působení administrátora P. Vladimíra Kelnara a za významného finančního příspěví Městské části Praha 3.

obr.1 hodinový stroj

obr.2 lustr

obr.3 zvon

obr.4 kaple v ul. Štítného

Kostel sv. Vojtěcha Na Balkáně

I když tento kostel je na katastrálním území Vysočany, je součástí Městské části Praha 3.

Původně kaple, která byla zřízena z bývalé „Orlovny“ před rozpuštěním Jednoty Čs. Orla v roce 1939. Církev se obávala konfiskace budovy a tak byl objekt přeměněn na provizorní kapli, která byla vysvěcena 24. září 1939.

V její těsné blízkosti měl být postavený kostel. Podle myšlenky biskupa Antonína Podlahy z roku 1924 mělo být kolem Prahy postaveno 12 kostelů jako reakce na stržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v roce 1918. 12, jako je 12 hvězd kolem hlavy Panny Marie. Záměr stavby kostela v Nových Vysočanech, stejně jako v Malešicích se ale neuskutečnil. Na Balkáně ale zůstala alespoň kaple, které potřebný inventář zapůjčil řád Dominikánů, který se také od počátku o její chod staral.

Když se v šedesátých letech začala stavět sídliště na Jarově, začalo přibývat lidí, kteří kapli navštěvovali jako nejbližší místo, kde byla sloužena mše svatá.

Do kaple docházeli sloužit mši dominikáni P.Klement, posléze P.Šebor. Oba se zasloužili o zvelebení i vybavení kaple.

Od roku 1983 v kapli sloužil administrátor od sv. Anny, P.Šťastný, který vymohl navrácení státního souhlasu k vykonávání kněžské služby pro P.Jiřího Paďoura a následně se zde oba při slavení Eucharistie střídali. Od roku 1989 převzal kapli P.Vladimír Kelnar, administrátor Žižkovské farnosti. V roce 1995 se ujal služby v této kapli P.Miroslav Cúth.

V roce 2008 byla ustavena kvazifarnost sv. Vojtěcha a kaple se stala kostelem.

Děkujeme panu Petru Kallistovi za uspořádání čtyřdenního velmi zajímavého pojednání o žižkovských kostelích i za poskytnutí historických fotografií a těšíme se na jeho další příspěvky s tématikou historie Žižkova.

- AJ -

Dva významné dny pro naši farnost

V červenci jsme oslavili dva dny s bezprostředním vztahem k filiálnímu kostelům žižkovské farnosti:

26. července

svátek sv. Anny, patronky filiálního kostela

Mši sv. sloužil P. Štěpán Jiří Novák O.Praem, novokněz z Nové Říše. Po mši sv. uděloval novokněžské požehnání.

27. července

svátek Výročí posvěcení filiálního kostela sv. Rocha

Kostel byl posvěcen před 340 roky a měl sloužit jako hřbitovní kaple. Proto jsou jeho patrony „antomorovi“ světcí sv. Roch, sv. Šebestián a sv. Rozálie.

Mši sv. sloužil Mons. Karel Herbst, emeritní pomocný biskup pražský.

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

16. září

památka sv. Ludmily
hymnus *Ludmila, vitis*

Ludmilo, révo, v půdu Čech
z nebeských vinic štípená,
prolilas mučednickou krev,
své země matko vznešená.
Jak plodný, ušlechtilý kmen
milostí stále rozkvétáš,
palma tě zdobí s vavřínem
a z rudých růží věnec máš
Mladého vnuka, anděla,
vedla jsi cestou k nebesům,
chráníc to světlo přeskvělé,
na které čekal český trůn
Své malé stádo stále chraň,
záštito duší pokorných,
kterás tak milovala chrám
a bylas matkou ubohých
Ovečko tichá, bělostná,
své tělo kladeš na oltář
a jako oběť očistná
svou smrtí víru podpíráš.
Kvůli tvé slávě zpěvem svým
dnes Boha chvalme s jásosem,
že naší matky vítězstvím
proslavil navždy českou zem. Amen.

28. září

SLAVNOST SV. VÁCLAVA
hymnus *Adsis ad nos*

Stůj při nás, kníže vznešený,
jehož dnes s věncem vavřínu
den triumfem tvým zjasněný
vedl v nebes otčinu.
Nedostals darem jen a ctí
nebeský život, výměnou
za vlastní krev a království
jsi získal říši nadhvězdou.
Rozkázala tě usmrtit
macechy horší matka tvá
a neváhal tvým vrahem být
tvůj bratr, horší tyрана.
Proklál tě v chrámu podlý lhář,
jak oběť Boží očistnou,
jež klesá v krvi před oltář,
kde zmirá na rtech s modlitbou.
Buď strážcem, kníže, drahých Čech,
chraň laskavě je v dobách všech.
Ať jak mír, jež jsi vyprosil,
tak víru brání ze všech sil.
To splň nám, dobrý Otče náš,
i ty, jenž rovné božství máš,
i Duchu, který těšíš nás
a vládneš, Bože, v každý čas. Amen.

**Člověka nemůžeme hodnotit podle toho, co ví,
ale podle toho, co miluje..**

sv. Augustin (5. stol.)

**Činnost je druhem lásky.
Láska není druhem činnosti.**

Cesare Falletti (*1939)

Jaké jsou výstupy farní Synody o synodalitě?

Ladislav Klíma

Koncem ledna a v průběhu února 2022 měli zájemci z řad farníků možnost se setkat při farní fázi Synody o synodalitě, kterou vyhlásil papež František v druhé polovině roku 2021.

Svatý Hilarius z Poitiers, učitel Církve, píše ve svém pojednání De Synodis biskupům Galie, Germánie a Británie: “Špatně by se jednalo se svatými věcmi, kdybychom se jich měli zbavovat proto, že je někteří nepokládají za svaté.” Je zvláštní, že tuto větu a mnohé další nepíše v průběhu dnešních dní, turbulentního 20. století, nebo v době, kdy vrcholily spory s reformací. Uvedená slova zaznamenává ve 4. století, kdy byl velmi aktuální spor o Ježíšovo Božství popírané přívrženci kněze Aria.

I na nás, kteří pozorujeme se zděšením německou synodální cestu, doléhaly obavy z debat, které se mohly velmi snadno zvrhnout v diskuzi o církevní věrouce či morální nauce. Nezbyvá než říci, že všichni zúčastnění nehledali možnost, jak Církev změnit, ale jak pravdivě a lépe prožívat její pozemský úkol a rozdávat poklady jí svěřené. Tedy místo negativního postoje se povedlo nastolit velmi pozitivní a přátelskou atmosféru.

Nízký počet účastníků

Možná to způsobily obavy výše uvedené, možná nevědomost, co se pod pojmem synodalita schovává (přiznám se, že do přečtení čtyřiceti stránkového vademéka jsem ani já neměl tušení), nicméně z naší velké farnosti se synody účastnilo mezi 10–15 farníky. Navzdory tomu bych řekl, že jsme z těchto dvou setkání vytěžili maximum a získali výsledky, které jsme koncem února poskytli prostřednictvím internetového formuláře koordinační skupině z pražského arcibiskupství.

Na prvním setkání jsme si představili smysl synody, vysvětlili její průběh a zvolili témata, jimiž jsme se dále zaobírali během následujícího setkání. Tato témata jsme již představovali v únorových Prokopských listech, ale připomeňme, že jedním z okruhů bylo naslouchání a druhým spoluzodpovědnost za misijní poslání Církve.

Málo se naslouchá i poslouchá

Nejvíce času jsme věnovali tématu naslouchání, které umí otevřít nejedny dveře do duší a srdcí dalších lidí. Účastníci vyslovili názor, že se obecně málo naslouchá, a tudíž je nutné ponořit se do naslouchání, věnovat druhým lidem čas, umět vyjádřit spoluúčast a aktivně pomoci, pokud je to zrovna potřeba. Při naslouchání je rovněž nutné vidět v druhé osobě Krista, zachovat pokoru a uvědomit si, že naše vlastní zápasy a trápení nás činí schopnějšími druhým lidem porozumět. Hřích jako projev vlastní sobeckosti může být ovšem i překážkou k naslouchání, proto je nutné čerpat ze svátosti, nejvíce ze svátosti smíření, kdy Bůh naslouchá vyznání našich hříchů, nic nám nevyčítá jako milující Otec a dává nám dar odpuštění a smíření, a Nejsvětější svátosti oltářní, která je vrcholem odevzdanosti, nesobekosti a lásky. Na závěr účastníci vyslovili názor, že je důležité naslouchat Bohu a Církvi a zachovávat poslušnost.

Více si naslouchat při společných setkáních

Synoda se snažila najít i konkrétní pastorační řešení. Prvním návrhem bylo pořádat pravidelná setkání farníků, kde se budou moci vyjádřit a bude dán prostor k pokornému a nekritickému naslouchání. Dále mají účastníci zájem se setkávat jak okruhově, např. setkávání maminek, seniorů, tak napříč generacemi, aby vzrostlo pochopení mezi staršími i mladšími farníky – překvapivě zájem o pochopení mladší generace vyjádřili starší účastníci. Objevil se i požadavek na zavedení modlitby k Duchu svatému, aby nás při naslouchání a jednání s ostatními vedl. Mezi dalšími návrhy zaznělo například zorganizovat modlitební společenství, péči o nemohoucí, konat více farních poutí, rozvíjet akce na prohloubení duchovního života a zároveň se učit službě skrze zapojení farníků do péče o farnost.

Spoluzodpovědnost za misijní poslání Církve

Druhé téma se s prvním velmi prolínalo a doplňovalo. Co tedy pověděli přítomní farníci k tématu Spoluzodpovědnosti za misijní poslání Církve? Především přikládali nepochybnou důležitost osobnímu apoštolátu, kdy jsme vzorem pro ostatní, navazování osobního přátelství s lidmi v Církvi i mimo Církve, prohlubování víry, kterou chceme předávat, skrze modlitbu i vzdělávání, být při hlásání víry odvážní, vytrvalí, trpěliví, uměli naslouchat a byli věrní Pravdě. Samozřejmě abychom nebyli jako ratolesti odříznuté od vinného kmene, máme milovat Ježíše, být s ním spojeni a stát se nositeli jeho Lásky, skrze něj KAŽDÝ pozná, že je Bohem milovaný, což mimo jiné znamená mít spoluúčasť na životě druhých, evangelizovat je nenásilnou formou, a hlavně se za ně modlit. Zazněly i postřehy, že je zapotřebí přinášet dobrou zvěst jako zcela pozitivní náboj, který je opakem negativit dnešního světa a učit se být nástrojem v Božích rukách ve smyslu, aby skrze nás jednal Bůh, nikoliv naše ego. Rovněž byl zmíněn úkol rodičů předávat víru svým dětem.

Praktické řešení tohoto okruhu vidí účastníci spíše v ukotvení ve víře skrze společnou modlitbu, diskuzi (např. přednášky či promítání filmů) a organizování vzdělávacích a duchovních akcí.

Slovo závěrem

Jak sami můžete vidět, témata se opravdu takřka mísila a přesahovala do dalších okruhů, přesto věřím, že pod vedením Ducha svatého, jehož jsme pravidelně vzývali před zahájením našich setkání, se dospělo k zajímavým postřehům pro pastorační činnost. Papež František říká, že pastýř má být cítit po ovcích. Možná je to výzva určená kněžím a biskupům, ale já věřím, že rovněž každému z nás, protože každý z nás je poslán do světa, aby byl pastýřem pro své bližní. Tomu se říká všeobecné kněžství Kristovo, které jsme všichni přijali při křtu. Kdo četl encykliku Papeže Františka *Fratelli tutti*, ví velmi dobře, že jejím ústředním motivem je vycházet k lidem na okraji a s druhými prožívat jejich bolesti, radosti, mít k nim opravdovou a upřímnou lásku. Z encykliky dýchá nutnost zbořit zeď falešných jistot a elitářství, kdy se na druhé koukáme, jestli žijí životem hodným Boha, nebo kdy v kostele pohlížíme na ostatní, jestli dělají správná gesta nebo třeba dostatečně a hlasitě odpovídají na modlitby (snad jako bychom my sami byli Boha hodni více než druzí), ale umenšili se a byli pokornými služebníky, skutečnými lidmi, kteří putují v zástupu tohoto světa, jež kráčí společně za Bohem. Věřím tomu, že Synoda na tuto encykliku programově navazuje, a jak píše svatý František z Assisi: “Nic jiného od nich nečekej než to, co ti dá Pán. A v tom je miluj a nevyžaduj, aby se stali lepšími křesťany.” Tato slova nás učí skutečně pokoře a přijetí postoje Pánova služebníka, skrze něhož Pán koná to, co chce a kdy chce. Přesně k tomuto se nás snaží dovést papež František skrze Synodu o synodalitě.

V Praze jsou dvě starobylá a dodnes významná náměstí. Na obou jsou pomníky. Na tom prvním se v minulosti často konaly politické manifestace, dnes zase převážně oslavy sportovních úspěchů. Ale když v české společnosti opravdu o něco jde, lidé se samovolně scházejí na tom druhém náměstí, na jehož pomníku je nápis:

SVATÝ VÁCLAVE VÉVODO ČESKÉ ZEMĚ
KNÍŽE NÁŠ NEDEJ ZAHYNOUTI
NÁM I BUDOUCÍM

Pomník svatého Václava na Václavském náměstí v Praze patří mezi nejznámější sochařská díla v Česku. Jeho autorem je nejvýznamnější český sochař přelomu 19. a 20. století, představitel monumentálního realismu a zakladatel novodobého českého sochařství Josef Václav Myslbek (1848 – 1922). Spoluautory sousoší byli architekt Alois Dryák (architektonická úprava) a sochař Celda Klouček (ornamentální výzdoba).

Sousoší je nejen symbolem české státnosti, ale též jakýmsi imperativně zdviženým prstem, ukazujícím na nezbytnost uchování základních duchovních a kulturních hodnot národa.

Poté, co byla v roce 1879 barokní jezdecká socha sv. Václava přenesena na Vyšehrad, vznikla potřeba vytvořit novou a moderněji pojatou sochu tohoto významného světce. Soutěž na vytvoření nové jezdecké sochy svatého Václava byla vypsána v lednu 1894 a zúčastnilo se jí osm sochařů. Výběrové řízení bylo přístupné jen umělcům, kteří se v Čechách narodili nebo zde žili. První cena nakonec nebyla v soutěži vůbec udělena a druhou cenu si rozdělili Josef Václav Myslbek a Bohuslav Schnirch. Oba však byli vyzváni k tomu, aby svá díla ještě vylepšili a upravili. Bohuslav Schnirch pojal jezdeckou sochu svatého Václava jako sochu světce, jedoucího na koni a žehnajícího davům, s výrazným praporem s Mariánským obrazem (Paladiem země České).

Myslbek naopak zvolil netradiční podobu svatého Václava jako bojovníka. Původní model byl následně mnohokrát změněn a časem byla jezdecká socha svatého Václava na modelu doplněna ještě čtyřmi sochami stojících světců. Původně se mělo jednat o sv. Ludmilu, sv. Prokopa, sv. Vojtěcha a sv. Ivana. Socha sv. Ivana byla nakonec nahrazena sochou sv. Anežky. Socha sv. Vojtěcha měla v prvních plánech stát na čelní straně podstavce, ale jelikož není dokonale provedena (při bližším pohledu soše jakoby chybí jedna noha) byla umístěna dozadu a v popředí se ocitla socha sv. Prokopa. Velkou pozornost věnoval také podobám tváří světců, např. sv. Vojtěch má tvář arcibiskupa Františka Schönborna a sv. Prokop zase tvář Myslbeka. Modelem pro sochu koně se stal černý sedmiletý hřebec Ardo z oldenburského plemene patřící armádě.

Původně měla být socha umístěna na rampě budovy Národního muzea, proti čemuž J. V. Myslbek protestoval a odborná veřejnost mu nakonec dala za pravdu. Dílo je tak umístěno na vrcholu Václavského náměstí. Do roku 1985 byly z obou jeho stran vedeny tramvajové koleje.

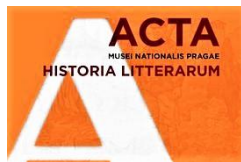
Z podkladů Wikipedie zpracoval -AJ-

Chvalme nebes Pána chválou svatých jeho,
jasným světlem slávy zdobil naši zem,
v kraji věčných květů dvorstva nebeského
vojevodou českým svatým Václavem.
Vínkem mučedníků zdobil jeho skráně,
vyvolenců svých jej slávou ozdobil,
aby divem lásky zářil v Církví Páně,
v srdci slovanského lidu věčně žil.

Víro naše svatá, sílo dávných věků,
dědictví jsi otců, duší drahokam,
zářila jsi světlem plným rajských vědků
ve svatyně naše, v zbožných duší chrám.
Drahý rubín krve skví se na tvé skráně,
za tebe náš dědic život v obět dal,
věren Pánu svému víry příkázání
krví mučednickou slavně vyznával.

Z písně V zemi věrných Čechů (2 sloky původního textu nepřevzaté do současného Kancionálu).

Knihovna Národního muzea Bc. Jana Šachlová

Knihovna Národního muzea (KNM) vznikla v roce 1818 jako součást Národního muzea, tehdy Vlastenského muzea v Čechách. Měla sloužit jednak jako studijní příručka pro jednotlivé obory muzejní sbírkové činnosti, jednak byla budována jako knihovna národní a shromažďovala bohemikální literaturu.

Za základ muzejní bibliotéky je považována osobní knihovna hraběte Kašpara Sternberga (1761–1838), přírodovědce, jednoho ze zakladatelů Vlastenského muzea, který kromě knih věnoval muzeu veškeré svoje paleontologické sbírky.

Popisováním muzejních sbírek a správou knihovny byl pověřen jazykovědec, slavista, básník Václav Hanka (1791–1861) – v roce 1819 se stal prvním muzejním bibliotékářem. Knihovna byla zpočátku budována podle programu Josefa Dobrovského, později její sbírky rostly hlavně zásluhou Františka Palackého a v té době byly získány (darem nebo koupí) knihy z pozůstatosti J. A. Komenského, hraběte F. A. Kolovrata Libštejnského, V. Hanky, P. J. Šafaříka a mnoha dalších.

Některé osobní knihovny zůstaly jako knižní celky pohromadě a jsou chloubou KNM dodnes. Kromě knihovny výše zmíněného P. J. Šafaříka tu najdeme například knihovnu F. Palackého, J. V. Friče, J. Nerudy, J. Zeyera, J. Arbese nebo E. Destinnové. Celkem pečuje KNM o bezmála stovku knižních celků – knihoven různých osobností nebo institucí. Některé knihovny „rozpuštěné“ do knihovního fondu se dočkaly jistého, alespoň virtuálního scelení v rámci projektu PROVENIO při výzkumu knižních proveniencí.

Kromě knih tištěných spravuje Knihovna Národního muzea rozsáhlou sbírku rukopisů a kromě fondů knižních se stará také o sbírky dokladů k vývoji knižní kultury – např. ex libris, ilustrace, tiskařské štočky nebo kramářské tisky. Jejím specifikem je i péče o více než tři sta českých, moravských a slezských zámeckých knihoven.

Mohlo by se zdát, že v KNM najdeme jen knihy staré, ale není tomu tak. Badatelé si mohou vypůjčit rovněž literaturu současnou, neboť knihovna stejně jako kdysi plní funkci příručky pro výzkum v jednotlivých oborech muzejní sbírkové činnosti. V akvizičním programu tak má odborné publikace z historie, přírodovědných oborů i českou beletrii.

KNM je knihovnou prezenční, to znamená, že knihy půjčuje pouze do některé ze svých studoven, nejčastěji do studovny v historické budově Národního muzea na Václavském náměstí. Ty, kdo chtějí badat v periodickém tisku, přivítá studovna oddělení časopisů, která sídlí už od roku 1946 v Místodržitelském letohrádku v Královské oboře (častěji označovaném jako Zámeček ve Stromovce). A pokud nejste badatelem, můžete knižní nebo sbírkové fondy Knihovny Národního muzea obdivovat třeba jako exponáty na nějaké výstavě.

EUCCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	MODLITBA RŮZENCE Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlime každý den před mší sv. za ukončení války na Ukrajině.
KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: sv. Prokop: po, st, čt, pá 17:25-17:50 sv. Roch: ne 16:30-16:50, září-červen st od 6:30 sv. Anna: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ SNATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.
SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
2. 2. ročník ZŠ: út 16:45
3. 3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15
4. 4. – 8. ročník ZŠ a 9.+ středoškoláci: pátek 15:15

Bližší informace na webových stránkách farnosti.
nebo e-mailem:

MiladaProvinska@seznam.cz, tel +420721128119
kroneisljakub@seznam.cz

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 17:00-18:00	POLEDNÍ ATELIÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. říjen-duben po 18:45-20:00 (termíny budou ještě upřesněny)	MODLITEBNÍ SKUPINA Setkání jednou měsíčně (pondělí): 19. 9., 17. 10., 14. 11., 12. 12. v 19:00. ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

další informace: webové stránky farnosti: www.farnost-zizkov@efara.cz

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 31. 8. 2022:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 483 062,59
sbírka na splácení úvěru – červenec Kč 12 487,-
srpen Kč 13 000,-

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

QR platba - možnost přispět
na různé potřeby farnosti

Děkujeme za Vaše dary – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 352 – ZÁŘÍ 2022

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.

NEPRODEJNÉ.